

[Miljøministeren]

greb udløser et erstatningskrav svarende til fuld erstatning efter grundlovens § 73, og dette spørgsmål må Folketinget jo naturligt tage stilling til i forbindelse med særlovens behandling og vedtagelse. Det er ikke muligt at sige kontant, hvad det vil betyde i kroner og øre, men et foreløbigt skøn må ligge i en størrelsesorden, såfremt hele virksomheden lukker, på op imod de 800 mill. kr. Det er ved lukning af hele virksomheden, men hvis det kun er kloranlægget, må skønnet ligge på omkring 300 mill. kr.

Der er et arbejdskraftspørgsmål, som også er blevet berørt. Det er rigtigt, som det har været nævnt, at der, hvis det er kloralkalianlægget, det drejer sig om, vel er ca. 100 arbejdspladser, og på hele virksomheden er der ca. 425 arbejdspladser. Det, der kan blive problemet, er, om klorproduktionen er så infiltreret i fabrikkens øvrige produktioner, at hvis man nedlægger klorproduktionen, vil det få virkning for hele virksomheden.

Endelig skal jeg for lige at gøre disse betragtninger på det økonomiske område færdig sige, at det er mit skøn, at der ud over selve beskæftigelsestallet for virksomheden kan ligge et problem med de tilgrænsende områder. Det er ikke muligt i dag heller at sige præcis, hvor meget det betyder. Men der er en tommelfingerregel at gå efter i forbindelse med sådanne virksomheder, og det vil sige, at det formentlig er 1,5–2,5 gange antallet af ansatte på virksomheden, som vil blive berørt af en lukning.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Vi står over for nogle alvorlige konsekvenser, hvis sådan et beslutningsforslag vedtages af Folketinget.

Hr. Løvig Simonsen var inde på spørgsmålet om risiko og sagde, at risiko eksisterer, og at man jo ikke matematisk kan nå ned på et nul eller i hvert fald tæt på et nul. Men kan hr. Løvig Simonsen give nogen oplysninger om områder i vores dagligdag, hvor vores risiko er meget nær ved nul?

Hr. Løvig Simonsen var også inde på, at vi ikke må erstatte denne risiko med noget andet, som giver ny risiko. Men hvis vi nu vedtager en eller anden bestemmelse om et eller andet forhold og det så viser sig, at risikoen f.eks. for sygeplejersker er større end

denne grænse, vil det så betyde, at man skal nedlægge hospitaler? Eller hvis det at være skolelærer er fyldt med så og så meget risiko, må man så også nedlægge skolerne?

Alt er fyldt med risiko i vores dagligdag, og det er vores klorproduktion jo også, men den giver nogle produkter, som er væsentlige for os i vores dagligdag; ikke alene arbejdspladser, men jo også nogle produkter, som vi skal bruge.

Margrete Auken (SF):

Ministerens svar før var i grunden mere chokerende, end jeg havde regnet med. Jeg er da meget taknemlig over, at ministeren ikke står med Bhopal-virksomheder og den slags – som jeg ikke vil sammenligne Sojakagen med – men det er inden for samme tankegang, hvis ministeren kommer med så snuskede økonomiske overvejelser, som vi har hørt.

Nu kunne jeg forstå på det, at grunden til, vi skulle afvente Miljøankenævnet, var, at så kunne vi i givet fald slippe for en erstatning. Var det det, der lå i det? Det var en umådelig pinlig begrundelse for at skulle afvente Miljøankenævnet, og den accepterer vi naturligvis ikke. I øvrigt er ministerens erstatningsovervejelser jo ren fiktion. Det ved ministeren jo ikke noget om. Hvem kan sige noget om det? Ligesom vi ikke her kan afgøre, om det er ekspropriation eller ej, kan vi heller ikke beregne erstatning, så det synes jeg – i øvrigt stadig væk på baggrund af, hvad det er for en sag, vi snakker om – er pinligt. Jeg mener, den diskussion, vi har med virksomhedens ansatte, er en relevant afvejningsdiskussion. Men sådan som ministeren kommer ind, bliver det fnadder alt sammen.

Hvis svenskerne kommer til at læse denne debat efter vores opfordring til dem om at lukke Barsebäck, bliver det en grim sag, for når de hører, hvor lidt der skal til, før vi mener os ude af stand til at træffe beslutning – og vi er i en bedre beslutningssituation, end svenskerne er, idet vi har mere direkte adgang til at træffe beslutninger i forhold til vores lovgivning – så har vi ingen at henvende os til i Sverige, hvis ministerens overvejelser skulle gælde.

Så vil jeg lige sige til hr. Skrumsager Skau, at det kan være, vi alligevel skal tage et